

[Undervisningsministeren.]

7. Værker til brug for offentlig udstilling, der skal genudføres.

Konventionen er nu tiltrådt af 30 lande, herunder England, Frankrig, Vesttyskland samt de øvrige nordiske UNESCO-lande, nemlig Finland, Norge og Sverige.

Med de samtidig fremsatte ændringer til toldlov skulle vejen være åben for Danmarks tilslutning til konventionen, og jeg anmoder derfor det høje ting om hurtig og velvillig behandling af det fremsatte forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af denne konvention.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om børns retsstilling og

forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje. (Faderskabssager).

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder.

4) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af aftrapning af omsætningsafgiften på tekstilvarer [af Fuglsang m. fl.].

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en sygelønsordning, omfattende alle lønmodtagere [af Ragnhild Andersen m. fl.].

Formanden gav sluttelig oplysning om nogle ændringer i den foreløbige ugeplan for de følgende dages vedkommende.

Mødet hævet kl. 15⁴⁰.

13. møde.

Onsdag den 11. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler socialministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om revalidering.

Uden for dagsordenen har den højtærede socialminister ordet, for at han kan fremsætte det nu anmeldte lovforslag.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om revalidering.*

Inden jeg går over til en nærmere omtale af lovforslaget, synes det mig både naturligt og nødvendigt at gøre opmærksom på den større sammenhæng, i hvilken forslaget må ses.

Ved socialreformen i 1933 fik vor sociallovgivning et fast fundament, der dels har tjent som et fortræffeligt grundlag for hele vor administration på dette område, dels har dannet rammen om den videre lovgivningsmæssige udvikling. Det har været en lykke, at et kvart århundredes arbejde på det sociale område har kunnet hvile på et grundlag, der udmærkede sig både ved konsekvens og klarhed i principperne, ved sit gennemførte demokratiske præg og ved sagkyndig grundighed i detaljerne.

Det udviklingstrin, vor sociale lovgivning nåede ved socialreformen, har ud fra de givne forudsætninger kunnet tjene som et forbillede og er da også blevet grundigt studeret af interesserede fra mange lande, men udviklingen går hastigt fremad, ikke mindst på det sociale område. Bygningsværket fra 1933 er blevet ændret snart her, snart dér; nye rum er kommet til, kviste og spir er bygget på.

Det har på denne baggrund været naturligt, at socialreformen efter omkring et kvart sekels forløb er blevet fulgt af nye perioder med gennemgribende reformer. Først må jeg nævne folkepensionens gennemførelse i 1956, en lovgivning, der betød afgørende forbedringer af vore ældre medborgeres kår, og som slettede hidtidige